LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR *BALCIA INSURANCE SE* GINČO NAGRINĖJIMO

2026-06-26 Nr. 429-227
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *Balcia Insurance SE*, veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios žalą, pareiškėjo patirtą per eismo įvykį, kurio metu buvo apgadintas jo automobilis, (toliau – Įvykis), dydžio. Nustatyta, kad byloje esantys įrodymai pagrindžia, jog draudikas tinkamai atlygino pareiškėjo automobilio priekinio kairiojo veidrodėlio, kuris buvo apgadintas per Įvykį, remonto išlaidas ir pagrįstai atsisakė atlyginti pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas, nes žibintas buvo apgadintas ne Įvykio metu. Dėl minėtų priežasčių nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo dėl papildomos draudimo išmokos mokėjimo.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. vasario 15 d. Įvykio metu susidūrė pareiškėjo vairuojamas automobilis *BMW 5ER REIHE* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – pareiškėjo automobilis) ir X. X. vairuojamas automobilis *SEAT EXEO ST* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini). Per Įvykį buvo apgadintas pareiškėjo automobilis. Pareiškėjas kreipėsi į Įvykio kaltininkės civilinę atsakomybę pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį apdraudusį draudiką dėl draudimo išmokos, atlyginančios per Įvykį padarytą žalą, mokėjimo.

Draudikas informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą atlyginti pareiškėjui automobilio priekinio kairiojo veidrodėlio remonto išlaidas. Draudikas atsisakė atlyginti pareiškėjui galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas.

Pareiškėjas su draudiko sprendimu nesutiko. Draudikui netenkinus pareiškėjo pretenzijos, šis kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką išmokėti pareiškėjui papildomą draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodė, kad draudikas nepagrįstai sprendė, jog per Įvykį buvo apgadintas tik pareiškėjo automobilio priekinis kairysis veidrodėlis. Pareiškėjo teigimu, Įvykio metu buvo apgadintas ir pareiškėjo automobilio galinis kairysis žibintas, todėl draudikas privalo atlyginti pareiškėjui ir dėl žibinto sugadinimo patirtą žalą.

Draudikas atsiliepime prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą, nes pareiškėjo nurodomi galinio kairiojo žibinto apgadinimai atsirado ne Įvykio metu. Draudikas nurodė tinkamai įvertinęs visus administruojant žalą surinktus duomenis apie Įvykį ir priėmęs pagrįstą sprendimą.

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42[1] straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ***ar draudikas pagrįstai atsisakė atlyginti pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas.***

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[2] (toliau – Taisyklės) ir kt.) nuostatomis.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis – tai transporto priemonės, kuriai pagal šio įstatymo nuostatas nustatyta draudimo prievolė, valdytojo civilinę atsakomybę, naudojant transporto priemonę pagal šio straipsnio 18 dalį, lėmęs eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka. Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per draudžiamąjį įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, jo sveikatai ir (arba) žala, atsiradusi dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, ir (arba) neturtinė žala ar žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio pasekmė.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas ar Biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Iš bylos duomenų matyti, kad tarp šalių nėra ginčo dėl to, jog per Įvykį buvo apgadintas pareiškėjo automobilio priekinis kairysis veidrodėlis. Pareiškėjas patvirtino, kad draudikas pareiškėjui atlygino veidrodėlio remonto išlaidas. Ginčas tarp šalių kilo dėl to, ar pareiškėjo nurodomi automobilio galinio kairiojo žibinto apgadinimai atsirado Įvykio metu ir ar draudikas privalo atlyginti šių apgadinimų remonto išlaidas.

Pareiškėjo teigimu, galinis kairysis žibintas rasoja ir šąla iš vidaus, nes Įvykio metu apgadinto kairiojo priekinio veidrodėlio skeveldros, skriedamos dideliu greičiu, pataikė į galinį kairįjį žibintą ir jį apgadino.

Draudikas pateikė išsamius ekspertinius paaiškinimus, kuriais grindė sprendimą atsisakyti atlyginti pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas. Ekspertiniuose paaiškinimuose konstatuota, kad automobilių kontakto vieta susidūrimo metu buvo „veidrodėlių zonoje, t. y. aukščiau pagrindinės automobilio šoninės dalies plokštumos, tokios kaip durys, ir buvo lokalus bei trumpalaikis". Ekspertiniuose paaiškinimuose pažymėta, kad pareiškėjo nurodyta galinio kairiojo žibinto apgadinimų atsiradimo versija, jog nuo veidrodėlio atskilusios ar nukritusios dalys galėjo apgadinti galinį žibintą, nėra techniškai pagrįsta ir neatitinka nustatytų objektyvių pažeidimų požymių.

Ekspertiniuose paaiškinimuose nurodyta, kad „nenustatyta jokių tęstinių braukimo, slydimo, smūgio trajektorijos ar antrinio kontakto požymių kėbulo paviršiuje tarp veidrodėlio kontakto zonos ir galinio žibinto vietos. Ant tarpinių kėbulo dalių – durų, galinio sparno, jų briaunų

[2] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. liepos 24 d. nutarimo Nr. 626 redakcija).

bei paviršių – nėra fiksuota jokių kontaktinių žymių, kurios būtų tikėtinos ir praktiškai neišvengiamos tuo atveju, jei nuo veidrodėlio atskilusios dalys būtų judėjusios išilgai automobilio šono link galinės dalies. <...> transporto priemonės konstrukcinė geometrija lemia tai, jog galinis sparnas yra labiau išsikišęs nei galinis žibintas. Dėl šios priežasties bet koks iš šoninės krypties sklindantis mechaninis poveikis ar išilgai kėbulo judanti nuolauža pirmiausia turėtų kontaktuoti būtent su sparno zona, sparno briauna arba bent jau palikti tarpinius kontakto požymius iki žibinto. Kadangi tokių pažeidimų nenustatyta, teiginys, jog nuolauža pasiekė ir apgadino tik galinį žibintą, nepalikdama jokių tarpinių kontakto pėdsakų, neatitinka tikėtino mechaninio pažeidimų susidarymo modelio."

Dėmesys atkreiptinas į tai, kad teisės aktai įpareigoja draudiką tinkamai ištirti Įvykio aplinkybes, o tai yra ir įpareigojimas draudikui, kad jo darbuotojai būtų aukštos kvalifikacijos ir turintys ekspertinių žinių skirtingose srityse. Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti išsamūs ekspertiniai paaiškinimai bei surinkta informacija apie Įvykį šiuo konkrečiu atveju yra pakankami įrodymai, kurie tinkamai pagrindžia draudiko poziciją, kad pareiškėjo automobilio galinis kairysis žibintas negalėjo būti sugadintas Įvykio metu. Pareiškėjas nepateikė į bylą objektyvių įrodymų, kad automobilio žibinto apgadinimai atsirado per Įvykį, todėl pareiškėjo įrodymais nepagrįsti teiginiai, kad draudikas netinkamai įvertino automobilio per Įvykį patirtus sugadinimus, atmestini.

Atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau nurodyta, Lietuvos bankas daro išvadą, kad draudikas tinkamai atlygino pareiškėjo automobilio priekinio kairiojo veidrodėlio, kuris buvo apgadintas per Įvykį, remonto išlaidas ir pagrįstai atsisakė atlyginti pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas, nes žibintas buvo apgadintas ne Įvykio metu.

Išvada

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų duomenų visuma, pareiškėjo reikalavimas mokėti papildomą draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo automobilio galinio kairiojo žibinto remonto išlaidas, atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.[3]

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.